

© Consiliul Europei/Curtea Europeană a Drepturilor Omului, 2012. Prezenta traducere a fost efectuată cu sprijinul Fondului Fiduciar pentru Drepturile Omului al Consiliului Europei (www.coe.int/humanrightstrustfund). Această traducere nu obligă Curtea. Pentru mai multe informații, a se vedea indicația cu privire la drepturile de autor de la sfârșitul acestui document.

© Council of Europe/European Court of Human Rights, 2012. This translation was commissioned with the support of the Human Rights Trust Fund of the Council of Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). It does not bind the Court. For further information see the full copyright indication at the end of this document.

© Conseil de l'Europe/Cour européenne des droits de l'homme, 2012. La présente traduction a été effectuée avec le soutien du Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme du Conseil de l'Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). Elle ne lie pas la Cour. Pour plus de renseignements veuillez lire l'indication de copyright/droits d'auteur à la fin du présent document.

Notă de informare privind jurisprudența Curții Nr. 108

Mai 2008

N. c. Regatului Unit - 26565/05

Hotărâre 27.5.2008 [GC]

Articolul 3

Expulzare

Încercarea de a expulza o persoană seropozitivă în țara sa de origine, unde accesul acesteia la un tratament medical adecvat este incert: *expulzarea nu constituie o violare*

În fapt: Reclamanta, N., cetățeană ugandeză, a intrat în Regatul Unit în 1998 sub un nume fals și a cerut azil. În următoarele luni, aceasta a fost diagnosticată cu două boli tip SIDA precum și un nivel ridicat de deficiență de imunitate. Reclamanta a fost tratată cu medicamente antiretrovirale și starea ei a început să se stabilizeze. În 2001 Biroul Secretarului de Stat i-a respins cererea de azil din motive de lipsă de credibilitate, respingând, de asemenea, plângerea reclamantei potrivit căreia expulzarea ei ar fi constituit un tratament inuman în sensul Articolului 3 al Convenției. Deși un *adjudicator* a admis cererea de apel a reclamantei în partea ce ținea de Articolul 3, această decizie a fost infirmată de Tribunalul de Apel pentru Imigrare, care a constatat că tratamentul medical pentru reclamantă era disponibil și în Uganda, chiar dacă nivelul acestuia era inferior celui din Regatul Unit. Atât Curtea de Apel cât și Camera Lorzilor au respins recursurile reclamantei. La momentul adoptării hotărârii Marii Camere, starea sănătății reclamantei era stabilă, ea era aptă să călătorească, iar starea ei urma să rămână astfel atâta timp cât reclamanta ar fi urmat tratamentul de bază de care avea nevoie. Cu toate acestea, probele aduse în fața instanțelor naționale, indicau asupra faptului că dacă reclamanta ar fi fost lipsită de medicamentele pe care le lua în Regatul Unit, condiția ei s-ar fi deteriorat rapid și ea ar fi murit peste o perioadă de câțiva ani, perioadă în care ar fi suferit dureri, disconfort și o stare generală proastă a sănătății. Potrivit informațiilor colectate de Organizația Mondială a Sănătății, Uganda dispune de medicamente antiretrovirale,

deși, din lipsă de resurse financiare, doar jumătate din numărul persoanelor bolnave beneficiază de aceste medicamente. Reclamanta pretinde că nu și-ar putea permite să urmeze tratamentul și că medicamentele necesare nici nu ar fi disponibile în regiunea rurală de unde era ea. Reclamanta pare să aibă rude în Uganda, însă, potrivit spuselor ei, acestea n-ar fi nici dispuse și nici capabile să o îngrijească în caz de boală gravă.

În drept: Articolul 3 - Curtea rezumă principiile aplicabile în materie de expulzare a persoanelor grav bolnave: străinii supuși expulzării nu pot, în principiu, să solicite dreptul de a rămâne pe teritoriul unui Stat Contractant pentru a putea continua să beneficieze de asistență și servicii medicale, sociale sau de alt tip oferite de acest Stat. Faptul că starea reclamantului, inclusiv speranța sa de viață, ar fi înrăutățite în mod semnificativ în caz de expulzare, nu este suficient, în sine, pentru a conduce la violarea Articolului 3. Decizia de a expulza un străin ce suferă de o boală mintală sau fizică într-o țară în care mijloacele de tratare a bolii respective sunt inferioare celor disponibile în Statul Contractant ar putea ridica o problemă în sensul Articolului 3 doar în cazuri cu totul excepționale, atunci când considerentele umanitare care militează împotriva expulzării sunt covârșitoare, așa cum a fost în cauza *D. c. Regatului Unit (Reports of Judgments and Decisions 1997-III - reclamant grav bolnav și pe cale să moară, neavând nicio garanție în vederea beneficiii de asistență medicală sau paramedicală în țara sa de origine sau rude care ar dori sau ar fi în măsură să-i acorde un minim de hrană, adăpost sau asistență socială)*. Articolul 3 nu obligă Statele Contractante să elimine discrepanțele dintre nivelele de tratament disponibil în diferite țări prin oferirea unei asistențe medicale gratuite și nelimitate tuturor străinilor fără drept de ședere pe teritoriul lor. În cele din urmă, aceste principii trebuie să se aplice în cazul expulzării oricărei persoane afectate de o boală fizică sau mintală, survenită în mod natural, care poate provoca suferință, durere și reducerea speranței de viață și au nevoie de un tratament medical specializat necesar care ar putea să nu fie la fel de disponibil în țara de origine a reclamantului sau care ar putea fi disponibil, însă la un preț ridicat.

În cazul de față, plângerea reclamantei se bazează exclusiv pe gravitatea stării sale de sănătate și pe lipsa unui tratament suficient disponibil în țara sa de origine. Faptul că Regatul Unit i-a acordat asistență medicală și socială pe bani publici pe durata examinării cererii sale de azil și a plângerilor sale în temeiul Convenției, nu implică în sine și obligația Statului de a continua să-i ofere asemenea prestații. Chiar dacă, calitatea vieții sale și speranța sa de viață ar avea de suferit odată cu întoarcerea ei în Uganda, starea de sănătate a reclamantei nu este una critică. Rapiditatea deteriorării stării ei de sănătate și măsura în care ea ar fi putut beneficia de un tratament medical, de sprijin și de îngrijire, inclusiv din partea rudelor, implică un anumit grad de speculație dat fiind, în special, evoluția constantă a situației în materie de tratament a infecțiilor cu HIV și SIDA în lume. Prin urmare, cauza reclamantei nu este marcată de "circumstanțe cu totul excepționale".

Concluzie: neviolare (paisprezece voturi contra trei).

© Consiliul Europei/Curtea Europeană a Drepturilor Omului, 2012.

Limbile oficiale ale Curții Europene a Drepturilor Omului sunt engleza și franceza. Această traducere a fost efectuată cu sprijinul Fondului Fiduciar pentru Drepturile Omului al Consiliului Europei (www.coe.int/humanrightstrustfund). Ea nu obligă Curtea, care, de altfel, nu își asumă nicio responsabilitate pentru calitatea acesteia. Ea poate fi descărcată din baza de date a jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului HUDOC (<http://hudoc.echr.coe.int>) sau din orice altă bază de date căreia HUDOC i-a transmis acest document. Traducerea poate fi reprodusă în scopuri necomerciale cu condiția ca titlul cauzei să fie citat în întregime împreună cu indicația de mai sus privind drepturile de autor și referința la Fondul Fiduciar pentru Drepturile Omului al Consiliului Europei. Orice persoană care intenționează să utilizeze fragmente din prezenta traducere în scopuri comerciale este rugată să contacteze adresa următoare: publishing@echr.coe.int

© Council of Europe/European Court of Human Rights, 2012.

The official languages of the European Court of Human Rights are English and French. This translation was commissioned with the support of the Human Rights Trust Fund of the Council of Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). It does not bind the Court, nor does the Court take any responsibility for the quality thereof. It may be downloaded from the HUDOC case-law database of the European Court of Human Rights (<http://hudoc.echr.coe.int>) or from any other database with which the Court has shared it. It may be reproduced for non-commercial purposes on condition that the full title of the case is cited, together with the above copyright indication and reference to the Human Rights Trust Fund. If it is intended to use any part of this translation for commercial purposes, please contact publishing@echr.coe.int.

© Conseil de l'Europe/Cour européenne des droits de l'homme, 2012.

Les langues officielles de la Cour européenne des droits de l'homme sont le français et l'anglais. La présente traduction a été effectuée avec le soutien du Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme du Conseil de l'Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). Elle ne lie pas la Cour, et celle-ci décline toute responsabilité quant à sa qualité. Elle peut être téléchargée à partir de HUDOC, la base de jurisprudence de la Cour européenne des droits de l'homme (<http://hudoc.echr.coe.int>), ou de toute autre base de données à laquelle HUDOC l'a communiquée. Elle peut être reproduite à des fins non commerciales, sous réserve que le titre de l'affaire soit cité en entier et s'accompagne de l'indication de copyright ci-dessus ainsi que de la référence au Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme. Toute personne souhaitant se servir de tout ou partie de la présente traduction à des fins commerciales est invitée à le signaler à l'adresse suivante : publishing@echr.coe.int